

Ensilumi.

Kuusamolaiset ja taivalkoskelaiset, kestiläläiset, vieläpä utajärveläisetkin ovat jo saaneet ensilumensa; nyt, Kiven päivänä, oli meidän oululaisten vuoro.

Ensilumi, koko sana on pelkkää runoa, ja siinä on paljon, samantyyppistä herkkyyttä ja kauneutta kuin sanassa ensilempi. Silloin vain ei pidä muistella sitä helsinkiläistä pesuliikettä, jonka omistaja liikemieheksi harvinaista mielikuvitusvoimaa osoittaen oli valinnut sattuvan nimen "Ensilumi".

Katselin huoneeni ikkunasta valkohiutaleiden leikkiä ilmassa, katselin sitä työni lomassa aamun ja aamupäivärupeaman ja tunsin oikein ruumiillisesti kuinka mieli herkistyi, kaikki aistit valpastuivat ja elämä näytti yhtiäkkiä hyvältä ja tarkoituksenmukaiselta. Työt ja vaivat, kiire, niin, ennen kaikkea kiire unohtui. Huomasin, että ympärilläni oli aivan hiljaista ja että ulkona ei näkynyt mitään liikettä, vain valkohiutaleiden leikki harmaan taivaan alla.

Lähikatot oli lumi jo peittänyt valkeaan vaippaansa, käärinty kuin pumpuliin. Kirkon kupooli, joka kohosi koivikon takaa, oli sekin valkoinen ja tosissaan yrittivät hiutaleet kasautua torninkin jyrkkään kattoon. Lintulauta ikkunaruutua vasten samoin oli jo peittänyt valkoisiin, lintulauta ja pesä, jossa vielä äsken, siitä ainakin tuntui, harmaasieppoemo hauতোi muniaan. Koko tienoo oli ikäänkuin kaiken melun vaimentamaan vaippaan kääriytynyt.

Koivu, oli se sitten alaston tai vielä keltalehtiä kahisutteleva, muuttuu tai sanoisinko kiteytyy käsin kosketeltavaksi runoksi, kun sen oksille sataa ensilumenen Joutuneeko siitä, että sellaisen valokuvan niin usein olen nähnyt soimistamassa jotain syystalvista aiheita laulavaa runoa! "Ensilumi" oli erään minunkin kauan aikaa sitten kirjoittamani runon nimi, jota toimittaja ei julkaissut. Se oli melkein ainoa runo eläissäni . . .

Lukijani, kun katselet ensimmäistä syystalven lumisadetta, niin muisteletko niinkuin minäkin kohta Juhan Ahon lastuja? Ajattelehan tarkemmin: eikö niissä ole monen — monta, joiden tunnelma on juuri tuo sama hiljaisenharmaa, joka vallitsee ympärilläsi silloin, kun ensilumi sataa maahan! Joku "Terve tuloa, talvinen pimeä!", ehkä joku muu muistuu mieleesi tai sitten niinkuin minullakin aluksi, vain se yleistunnelma, hieman passiivinen elämäntilanne, joka niin usein on leimaa antavana piirteenä Aholla. Kunpa Sinullakin, lukijani, olisi ollut aikaa edes tuokioksi hiljentyä huomaamaan, mitä ensilumi kertoo, kuinka se rauhoittaa.